

XXXIX.

Forslag til Lov

om

Adoption.

(Som vedtaget af Landstinget ved 3die Behandling den 20. December 1922.*)

§ 1.

Ved kongelig Bevilling, der udfærdiges ad mandatum af Justitsministeren — og eventuelt udleveres gennem vedkommende Overøvrighed —, kan den, som er fyldt 25 Aar, faa Bevilling til at antage en anden som Adoptivbarn. Bevilling kan ogsaa gives med Hensyn til Adoptantens Barn udenfor Ægteskab.

§ 2.

Saafrømt den, der ønsker at adoptere, er gjort umyndig, maa han have sin Værges Samtykke til Adoptionen.

§ 3.

Den, som er gift, kan kun adoptere sammen med sin Ægtefælle, medmindre denne er forsvundet eller er sindssyg eller aandssvag. Dog kan den ene Ægtefælle med den andens Samtykke adoptere dennes Barn eller Adoptivbarn.

§ 4.

Kun Ægtefæller kan adoptere sammen.

Et Adoptivbarn kan, saa længe Adoptanten lever, ikke paa ny adopteres af nogen anden end Adoptantens Ægtefælle.

§ 5.

Den, som er fyldt 12 Aar, kan ikke adopteres uden sit Samtykke.

§ 6.

Er den, som ønskes adopteret, under 21 Aar, kræves Samtykke fra Forældrene. Er den ene af Forældrene død eller forsvundet, sindssyg eller aandssvag, eller er han uden Del i Forældremyndigheden, er den andens Samtykke tilstrækkeligt. Gælder det anførte begge Forældrene, kræves Samtykke fra Værgen.

Fra den af Forældrene, hvis Samtykke ikke behøves, skal om muligt Erklæring indhentes, førend Afgørelsen træffes, og findes der en særlig beskikket Værgen, skal hans Erklæring indhentes.

*) Se Tillæg A. Sp. 2641, Tillæg B. Sp. 37; Landstingstidenden: Fremsettelsen Sp. 8, 1ste Behandling Sp. 84, 2den Behandling Sp. 293, 3die Behandling Sp. 331.